

med passende Tidsfrist forudgaaet offentlig Beskjendtgjørelse maatte melde sig og være villig til at underkaste sig alle Regeringens Bestemmelser med Hensyn til en uhindret Forbindelse med og Transit over begge Baner, Concession for den i § 1 nævnte Tid paa den her omhandlede Bane med et aarligt Tilskud af indtil 8000 Rd. pr. Mil i 25 Aar, dog kun forsaavidt samme ikke maatte forrente 4 pCt., og med Tilbagekjøbsret for Staten til samme Tid og paa samme Betingelser, som ere fastsatte for Banen mellem Kjøbenhavn og Korsør." forkastedes med 57 Stemmer mod 9.

Udvalgets Forslag:

at i Lovens Titel forandres:

„fra Kjøbenhavn til Helsingør med Sidebane til Klampenborg"

til:

„mellem Kjøbenhavn og Helsingør."

vedtoges uden Afstemning som Følge af tidligere Afstemning.

Lovudkastets Overgang til tredje Behandling fattes derefter under Afstemning og vedtoges med 75 Stemmer mod 3.

Endringsforslag til Sagens tredje Behandling indkaldtes til førstkommende Løverdag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om Næringskraftens Ophevelse i Kjøbstæderne. (Lovforslaget findes i Anh. A Sp. 509—510, 1ste Behandling i Tidenden Sp. 3919 ff. og Udvalgets Betænkning i Anh. B Sp. 725 ff.)

Foruden de af Udvalget i Betænkningen stillede Endringsforslag (see Anh. B Sp. 729 og 730) var intet Forslag fremkommet.

Lovforslagets tre Paragrapher med samtlige de stillede Endrings- og Underendringsforslag fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (S. A. Hansen): Af de Grunde, som findes anførte i Betænkningen,

har Udvalget ikke kunnet tiltræde det foreliggende Lovforslag, medens det er enigt om, at det vilde være ønskeligt, om Næringskraften i Kjøbstæderne kunde ophøre til den Tid, da Næringsfriheden efter Næringsloven af 1857 indtræder i sit fulde Omfang. Man har imidlertid meent, at en saadan Ordning af Spørgsmaalet, hvorefter der aabnes Udgang til, at Næringskraften i Kjøbstæderne kan ophøre til det nævnte Tidspunkt, ikke kan anses for en endelig Ordning af Beskatningsforholdene i Kjøbstæderne, og at den Lov, som efter Ytringer af den ærede Indenrigsminister om ikke meget lang Tid tør forventes angaaende Beskatningsforholdene i Kjøbstæderne, maa indeholde Bestemmelser, som ere tvingende, maa give Paabud, som overalt skulle følges; men Udvalget har været enigt om, at forsaavidt en saadan almindelig Beskatningslov for Kjøbstæderne ikke skulde udkomme inden 1ste Januar 1862, var det ønskeligt midlertidig at give en Lov, hvorefter Næringskraften i de Kjøbstæder, hvor Repræsentationen ønsket det, kunde ophøre til det nævnte Tidspunkt. Dersom altsaa, hvad der jo kunde tænkes muligt, den større Lov angaaende Beskatningsforholdene i Kjøbstæderne udkom inden den 1ste Januar 1862, saa vil den foreliggende Lov falde bort og altsaa ikke komme til Anvendelse; men forsaavidt, hvad der er det Rimeligste, en saadan større Lov ikke udkommer til det nævnte Tidspunkt, saa vil den foreliggende lille Lov kunne træde til og, indtil den større Lov udkommer, afhjælpe de Mangler, som maatte findes. Udvalget har saaledes forenet sig om at give Repræsentationen i den enkelte Kjøbstad Leilighed til hos Ministeriet at andrage paa, at Næringskraften ophører til 1ste Januar 1862, og at det Beløb, som ellers skulde indkomme ved Næringskraften, lignes paa Formue og Leilighed. Som det vil sees, er der imidlertid et Mindretal i Udvalget (L. C. Larsen), som kun har kunnet tiltræde Fleertallets Forslag med nogle smaa Forandringer. Det ærede Mindretal har saaledes meent, at det ikke var rigtig, at det skulde alene beroe paa Borgerrepræsentationen, om man hos Ministeriet skulde andrage paa Næringskraftens Afstæffelse, men at det skal være den samlede Communalbestyrelse, som herom vil have at tage Bestemmelse;